

[Stær Johansen.]

ning på, jeg mener, at den ikke er tilstrækkelig objektiv. Jeg er ikke modstander af visse udligningsreformer, men jeg mener, en nærmere undersøgelse er tiltrængt, ikke mindst når det drejer sig om hovedstadsområdet; man er jo nu i det store reformudvalg begyndt på en undersøgelse af hovedstadskommunernes problemer, og dér får man et talmateriale frem, som kunne give et helt andet arbejdsgrundlag for en udligning.

Jeg kan kun sige, at i den nuværende situation kan jeg ikke stemme for det foreliggende lovforslag først og fremmest af principielle grunde, idet jeg mener, man tager kommunernes bestemmelsesret væk. I de oplysninger, vi har fået fra Lyngby-Tårnåbæk kommune såvel af det socialdemokratiske mindretal som af det konservative flertal, har man lavet en beregning, der viser, at denne kommune, der jo er en typisk omegnskommune i hovedstaden, ikke har indflydelse på en fjerdedel af de samlede årsudgifter på grund af de forskellige udligninger, der allerede nu finder sted; det er jo ikke ligefrem det, man kalder for kommunalt selvstyre.

Da jeg ikke er principiel modstander af en vis udligning, men heller ikke er af den opfattelse, at det foreliggende lovforslag er tilfredsstillende, vil jeg ved både anden og tredje behandling undlade at stemme.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Da regeringen sidste år fik gennemført en byrdefordelingsreform, rejste der sig megen kritik fra oppositionens side mod det forslag, der da blev gennemført, men realiteten i det var dog, at afstanden mellem beskatningsprocenter og beskatningstryk i kommunerne blev væsentlig mindre end før. Vi vil gerne fra regeringens side erkende, og har gjort det, at selv om det altså lykkedes at trænge de fleste kommuner ind i et lavere interval end før, viste det sig på grund af reglerne om arealtilskud, som er omtalt her i dag, at visse forskellige bevirkede, at enkelte kommuner

stadig væk havde meget høje skatteprocenter, således at den udligning, man havde tilstræbt og ønsket, ikke i fuldt mål blev nået. Derfor erkendte regeringen også, selv om revisionsbestemmelsen i loven gik ud på, at loven først i næste folketingssamling skulle tages op til revision, at vi måtte revidere loven i denne samling. Derfor har det været nødvendigt med et hurtigt udvalgsarbejde, og jeg takker folketingsudvalget, fordi det på denne baggrund gennemførte udvalgsarbejdet så hurtigt, idet det jo er nødvendigt, at lovforslag er vedtaget så betids, at kommunerne kan få at vide, hvilke tilskud de skal have, eller hvor meget de skal betale, inden de skal lægge deres budgetter sidst på sommeren eller først på efteråret.

Det er fremgået af taler, der er holdt her i dag, at der kan være mange måder at lave en byrdefordelingsreform på, at lave en udligning på. Opfattelserne af, hvordan det bør gøres, og hvilke virkninger det kan få, har været vidt forskellige. Socialdemokratiet havde fremsat nogle forslag til folketingsbeslutning, som vi behandlede samtidig med det foreliggende lovforslags første behandling. Ved den lejlighed gav jeg over for socialdemokratiets ordfører udtryk for de synspunkter, regeringen havde, og kommenterede dem, og mine synspunkter er ikke efter udvalgets behandling blevet anderledes. Men jeg er glad for, at det store oppositionsparti i dag har den opfattelse, at det lovforslag, vi her er fremkommet med, i alt fald er nogenlunde rimeligt, ja, jeg må vel sige det sådan, at man synes, der er noget rigtigt i det, og det har Kommunernes Landsforening jo også givet udtryk for, selv om de har mindre indvendinger over for det.

Jeg vil gerne sige til hr. Ove Hansen, som jo i særlig grad fremdrog vækstkommunerne, at det er min opfattelse, at vækstkommunerne i afgørende grad skal bistås, bl. a. ved lån, og der er jo også sat 50 mill. kr. af hertil, ligesom jeg skal erindre om, at de udenlandske lån, som Hypotekbanken får hjem — jeg tror, det er ca. 175 mill. kr., der er til rådighed — i afgørende grad, reg-